



## **Fővárosi Törvényszék**

<b>Az ügy száma:</b>	105.K.700.255/2025/3.
<b>Az I. rendű felperes:</b>	Rubin Group Kft. (1137 Budapest, Szent István körút 26.)
<b>A II. rendű felperes:</b>	Duna-Weser Kft. (1137 Budapest, Szent István körút 26.)
<b>Az I. rendű és II. rendű felperesek képviselője:</b>	Bassola Ügyvédi Iroda (1112 Budapest, Oltvány árok 15. – eljár: )
<b>Az alperes:</b>	Gazdasági Versenyhivatal (1026 Budapest, Riadó u. 1-3.)
<b>Az alperes képviselője:</b>	dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos
<b>A per tárgya:</b>	versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/29-197/2021. és VJ/29-218/2021.)

## **Í T É L E T**

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) – 500.000 (ötszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy az esedékesség napjáig külön-külön fizessenek meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 300.000 (háromszázezer) – 300.000 (háromszázezer) forint kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

## **I N D O K O L Á S**

### **A per alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperesek olyan vállalkozások, ahol az I. rendű felperes egyedüli tagja és ügyvezetője a II. rendű felperesnek is ügyvezetője és tagja. A kéttagú II. rendű felperesben emellett ügyvezető és tag az I. rendű felperes ügyvezetőjének és tagjának a házastársa is. A perben nem szereplő 2020. júliusban alakult Hajózni Jó Kft. (a továbbiakban: Hajózni) egyedüli tagja és ügyvezetője a szintén ebben az hónapban alapított és a perben szintén nem szereplő Dunai Személyszállító Kft. (a továbbiakban: Dunai) egyedüli tagja és ügyvezetője pedig házastársa volt.

- [2] A felperesek, valamint a Hajózni és a Dunai (utóbbi kettő együtt esetenként: Vállalkozáscsoport) a Budapesti Közlekedési Zrt. által 2020. június és 2021. július között folytatott „Közszolgáltatás üzemeltetése BKV hajókkal TB-42/20” tárgyú nyílt közbeszerzési eljárásban ajánlattevőként vettek részt. Az ajánlataik benyújtását megelőzően és azt követően versenykorlátozó megállapodásuk kiterjedt többek között az induló vállalkozások kijelölésére és a tendernyertességük előmozdítására, az árszintek egyeztetésére, valamint a II. rendű felperes teljesítésbe való bevonására (a továbbiakban: piaci magatartás). A piaci magatartást részletesen a per tárgyát képező VJ/29-197/2021. számú alaphatározat 9-14. oldalai tartalmazzák. A Vállalkozáscsoport tagjai a közbeszerzési eljárásban egymástól függetlenül indultak, a két vállalkozás tényleges irányítási viszonyairól a tagok közeli hozzátartozói kapcsolata ellenére nyilatkozatot nem tettek.
- [3] Az alperes a BKV Zrt. 2020. október 21-én tett bejelentése nyomán versenyfelügyeleti eljárást indított 2021. július 6-án, amelybe a Vállalkozáscsoport tagjait vonta eljárás alá. A Fővárosi Törvényszék 43.Kpk.721.232/2021/2. számú végzésével (a továbbiakban: végzés1) a Hajózni és a Dunai ügyvezetőinek lakcímén engedélyezett helyszíni kutatást (a továbbiakban: első helyszíni kutatás) követően, 2021. október 7-én az alperes a felpereseket is eljárásba vonta, és azzal egyidejűleg – a Fővárosi Törvényszék 43.Kpk.750.136/2021/2. számú végzése (a továbbiakban: végzés2) alapján – helyszíni kutatást (a továbbiakban: második helyszíni kutatás) folytatott a felperesek telephelyein is. Az első helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelemben az alperes utalt arra, hogy és cégjegyzék szerinti lakcíme azonos, és a rendelkezésre álló információk alapján mindketten ugyanazon az egyetemen tanultak, majd összeházasodtak, és feltehetően jelenleg is házasok, de a Vállalkozáscsoport tagjai a rendelkezésre álló adatok alapján független vállalkozások a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) szerint. Az alperes a helyszíni kutatások során beszerzett bizonyítékokat a megelőző eljárásban felhasználta.
- [4] A felperesek az előzetes álláspont ismeretében engedékenységi iránti kérelmet nyújtottak be, amelyben a magatartást jogsértőnek elismerték és kérték a bírság mellőzését, másodlagosan a csökkentését. Az alperes a VJ/29-157/2021. számon hozott végzésében (a továbbiakban: engedékenységi végzés) meghatározott feltételek teljesülése esetén a bírság 30-50% közötti csökkentésének lehetőségét állapította meg a felperesek esetében. A felperesek a megelőző eljárás későbbi szakaszában azt is vállalták, hogy versenyjogi megfelelési programot vezetnek be a jövőbeli jogkövetésük elősegítése érdekében.
- [5] A felperesek az általuk kért versenyfelügyeleti tárgyaláson a Tpv. 65/A.§ (4) bekezdésére hivatkozással jogsértőnek tartották a végzés1-t, mert az abban engedélyezett kutatás nem független vállalkozások közötti jogsértésének feltárására irányult, és mivel a Hajózni és a Dunai egy vállalkozáscsoportba tartozását megalapozó körülmény – a tagok házastársi kapcsolata – a helyszíni kutatásnál kevésbé alapjog korlátozó eszközzel is feltárható lett volna, ezért a végzés1 és az az alapján tartott helyszíni kutatás jogszabálysértő volt, az ott beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságát a Tpv. 64/A.§ (1) bekezdése kizárja (a fenti érvelés a továbbiakban: észrevétel). Kérdésre előadták, hogy az észrevétel csak az általános jogfejlődés szempontjából fontos, de az engedékenységi kérelmet nem érinti.

#### **Az alperes határozata és határozat módosítása**

- [6] Az alperes a VJ/29-197/25021. számú határozatában (a továbbiakban: alaphatározat) megállapította, hogy a felperesek vállalatcsoportja és a Vállalkozáscsoport jogsértést követtek el a piaci magatartással. Kötelezte ezért a felpereseket 3.250.000-3.250.000 forint versenyfelügyeleti bírság kölcsönösen egyetemleges megfizetésére, továbbá a megfelelési programjuk végrehajtására és ennek 90 napon belüli igazolására. Indokolásában megállapította, hogy a felperesek és a Vállalkozáscsoport megállapodása a Tpv. 11.§ (2) bekezdésének a) és d) pontjai szerint minősül. A bírságot felperesek vonatkozásában a Tpv. 78.§-a és az alperes elnökének 1/2021. számú közleményének egyes rendelkezései és pontjai szerint állapította meg akként, hogy mivel a felperesek megfeleltek az engedékenységi végzésben meghatározott feltételeknek, a bírságot 30%-kal, a megfelelési programra tett vállalatcsoport miatt pedig további 5%-kal csökkentette. Az észrevételt értékelve megállapította, hogy a végzés alapját képező kérelem benyújtásakor nem volt ismert teljes bizonyossággal a Vállalkozáscsoport tagjainak házastársi kapcsolata, figyelemmel a közbeszerzési eljárásban tett nyilatkozataikra is, az első helyszíni kutatásnak továbbá nem a vállalkozások közötti kapcsolat tisztázása, hanem egy kiemelt súlyú közbeszerzési kartell feltárása volt a célja.
- [7] Az alperes a 2023. július 12-én kelt VJ/29-218/2021. számú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) az alaphatározat rendelkező részét akként módosította, hogy a felpereseket 5.000.000-5.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte, a megfelelési program benyújtására és igazolására vonatkozó rendelkezésrészt törölte, az alaphatározat kapcsolódó indokolásának – 194.-195. bekezdések – helyébe pedig a módosító határozat rendelkező részébe foglalt és az indokolásban is megismételt 194-204. bekezdéseket, valamint az alaphatározat 198-199. bekezdéseinek helyébe lépő 207-208. bekezdéseket léptette.
- [8] Indokolásában az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 115.§ (1) bekezdésére és a Tpv. 78/A.§ (7) bekezdésére hivatkozott. Megállapította, hogy a keresetlevél alapján észlelte, hogy az észrevétel ténylegesen a tényállás és az engedékenységi kérelemben előadottak vitatására, gyengítésére irányult, és ezt érdemben az alaphatározatban az alperes nem értékelte, csupán „az 'Eljárási kérdések' között tért ki arra, hogy miért tartja ezt a felvetést megalapozatlannak”. Az érdemben korábban nem értékelt okot abban jelölte meg, hogy a keresetlevél egyes helyeken olyan érvelést is tartalmaz, amely szerint – eltérve a felperesek megelőző eljárásban tett azon nyilatkozatától, hogy az észrevétel csak az általános jogfejlődés szempontjából fontos, de az engedékenységi kérelmet nem érinti – maga az engedékenységi kérelem sem használható fel bizonyítékként. Utalt az engedékenységi politika céljára, az engedékenységi közleményére, továbbá az Európai Unió Törvényszékének T-12/06. és T-161/07. ügyekben hozott ítéleteire. Azzal, hogy a keresetlevélben a felperesek alapjaiban kérdőjelezték meg az eljárás jogszerűségét, a Tpv. 78/A.§ (7) bekezdése és a 78/C.§ (2)-(3) bekezdései alapján nem tekinthetők együttműködőnek, ezért a bírság csökkentésének sincs helye. Az utólagos megfelelés pedig azért nem merülhet fel, mert az csak az engedékenységi politikában való részvétellel együtt valósulhat meg. Megállapította végül, hogy a jogsértés felderítésének eredményességét szolgáló együttműködés címén sincs helye a bírság csökkentésének, mert az összeegyeztethetetlen a teljes megelőző eljárás jogszerűségének vitatásával.

### **A kereset és a védirat**

- [9] A felperesek a kiterjesztett keresetükben a módosított alaphatározat megsemmisítését kérték, perköltséget igényeltek. Abból kiindulva, hogy versenykorlátozó megállapodás a Tpv. 11.§-a

és az alperes 3/2021. valamint 2/2023. közleményei (együtt a továbbiakban: fúziós közlemények) szerint csak a nem független vállalkozások között lehet jogsértő, kifejtették: az alperesnek tudnia kellett arról, hogy a Hajózni és a Dunai tulajdonosai házastársak, mert az első helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelemben az alperes maga hivatkozott a házasságkötésre és a kötelék vélhető fennállására, így ennek tisztázása nélkül nem állíthatja alappal, hogy a házastársi viszonyban nem lehetett biztos; a kérelem alapján a két vállalkozás nem független volta mellett vélelem szólt. Az első helyszíni kutatás jegyzőkönyvét továbbá mint törvényes képviselő hozzátartozója írta alá, ami szintén alátámasztja, hogy az alperes tudott a családi kapcsolatról.

- [10] Kifejtették, mivel a fúziós közleményeknek a bíróságokra nézve kötőereje nincs, ezért a bíróság elvileg eltérő következtetésre is juthatott volna a függetlenség kérdésében a házassági kötelékre és közbeszerzési eljárásban tett nyilatkozatokra vonatkozó bizonyítékok értékelésével, feltéve, hogy a függetlenség iránt kételyt ébresztő körülményeket az alperes a bíróság elé tárja. Figyelembe véve azt is, hogy e tárgykörben a releváns bizonyítékok tekintetében nincs egységes bírói gyakorlat, az eltérő bírósági döntések lehetősége miatt alperes a bíróság elé nem tárt körülményekkel garanciális eljárási szabályt sértett.
- [11] A végzés<sup>1</sup>-t az eljárás alá vontak magánszférájába való aránytalan beavatkozásnak tartották, mert annak meghozatalát az észszerű kétely miatt a Tpv. 65/A.§ (4) bekezdése alapján meg kellett, hogy előzze a függetlenség kérdésének tisztázása. Ezt azonban a BKV Zrt. bejelentése alapján már az alperesnek el kellett volna végeznie, melynek elmaradása miatt az eljárást indító végzés indokolása is hiányos az ügy érdemére kihatóan. A helyszíni kutatásra vonatkozó kérelem továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 153/A.§ (2) bekezdésével is ellentétes, mert a kérelemben hivatkozott házastársi kapcsolatra vonatkozó bizonyítékok a kérelemhez nem voltak mellékelve.
- [12] Az eljárást indító végzés indokolásának hibája miatt a versenyfelügyeleti eljárást megalapozó jogsértés sem tekinthető a Tpv. 67.§ (2) bekezdése szerint valószínűsítettnek, következésképpen a végzés<sup>1</sup> alapján folytatott kutatás sem jogszerű („fishing expedition”), az ott beszerzett bizonyítékok pedig a Tpv. 64/A.§ (1) bekezdése folytán nem használhatók fel. Továbbá, mivel a végzés<sup>2</sup> az első helyszíni kutatás eredményére tekintettel került kiadásra, ezért az előbbi végzés sem jogszerű, ennek folyományaként pedig a második kutatás során beszerzett bizonyítékok sem használhatók fel. Összegző álláspontjuk szerint az iratbetekintési jog megnyílása, az önvádra kötelezés tilalma és az engedékenységi kérelmeknek a kérelem előterjesztésének idejétől függő bírságcökkentő potenciálja miatt végső soron nincs egyetlen olyan bizonyíték sem, amire az alperes tényállást alapíthatott volna.
- [13] A Hajózni és a Dunai tagjainak családi kötelékére tekintettel kifejtették álláspontjukat arról, hogy indokolási kötelezettségét a bíróság is megsértette mert a végzés 1-ből nem állapíthatók meg azok a szempontok, amelyek miatt a vélelem ellenére a két vállalkozást a bíróság függetlennek tekintette. Részletezték, hogy a végzés<sup>1</sup> miatt ellentétes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346.§ (4)-(5) bekezdéseivel, miért nem felel meg Tpv. 65/A.§ (4) bekezdésének és az Alkotmánybíróság gyakorlatának. Sétélmeztek, hogy a végzés<sup>1</sup> és a végzés<sup>2</sup> indokolása formailag egyező és szabványszerű, amelyből a helyszíni kutatások engedélyezése feletti tényleges bírói kontroll elmaradására következtettek.
- [14] A BKV Zrt. bejelentése és a versenyfelügyeleti eljárás megindítása között eltelt időtartamra tekintettel a Tpv. 43/H.§ (7) bekezdése szerinti határidő négyszeres túllépést is állították,

amit az Ákr. 2.§ (2) bekezdésével, az Alkotmánybíróság gyakorlatával és a jogos várakozás elvével is ellentétesnek tartottak, mert arra számítottak, hogy a versenyfelügyeleti eljárás fenyegetettsége ennyi idő után már nem áll fenn. A perben gyakorolt iratbetekintéssel együtt is indítványozták, hogy a bejelentéses eljárás határidejének meghosszabbítása tárgyában készült belső feljegyzésbe is betekintessenek.

- [15] Állították, hogy az alperes egyes iratok megismerését nem biztosította a megelőző eljárásban, ami a védekezéshez való jogukat sértette.
- [16] A módosító határozatra, valamint a védírra tekintettel benyújtott keresetkiterjesztésben a felperesek első alkalommal adták elő a következőket:
- [17] Az alperes a Tpv. 65/A.§ (9)-(10) bekezdéseit is megsértette, mert nem kért utólagos engedélyt a végzés1 alapján beszerzett bizonyítékok felhasználásához a felperesek magatartása tekintetében annak ellenére, hogy a versenyfelügyeleti eljárás tárgya csak a Vállalkozáscsoport tagjai között valószínűsített jogsértés volt. A felperesek jogsértése ettől azonban különbözött, mert a felperesek az alperes által eredetileg feltételezettől eltérő megállapodásban vettek részt, továbbá a felperesek érintettségére a bejelentésben is volt információ, azonban ezt a kapcsolatot a végzés1 meghozatalakor az alperes nem vizsgálta. Az utólagos engedély elmaradásának következménye, hogy – a Tpv. 64/A.§ (1) bekezdése folytán – a felpereseket eleve be sem lehetett volna vonni a megelőző eljárásba, ezáltal rájuk nézve a helyszíni kutatásra engedélyt kérni, a kutatást engedélyezni és végrehajtani sem lehetett volna jogszerűen.
- [18] A Tpv. 65/A.§ (7a)-(8) bekezdéseire utalva kifejtették, hogy az első helyszíni kutatás jogszabálysértő volt, mert azt a törvényi időszávon kívül végezték, a Vállalkozáscsoport tagjai törvényes képviselőinek távozása után hatósági tanúkat nem alkalmaztak, és a jegyzőkönyvet az egyik vállalkozás képviselője több eljárási pozícióban is aláírta.
- [19] A második helyszíni kutatás vonatkozásában az Ákr. 78.§ (2) bekezdése szerinti figyelmeztetés elmaradását kifogásolták.
- [20] A végzés2 indokolását a végzés1 indokolásához tartozó érvelésükkel támadták, emellett kifogásolták az alperes és a bíróság közötti kapcsolattartás módjának ellenőrizhetetlenségét is.
- [21] Az alperes nyilatkozatára tekintettel állították, hogy a BH.2020.378 helyett a Kúria Kfv.37.754/2021/7. számú ítélete az irányadó, mely alapján a Kp. 43.§ (3) bekezdésének megsértése nem merülhet fel, mert a keresetkiterjesztés nem érinti az alaphatározat olyan rendelkezését, amit a keresetlevélben nem támadtak. A keresetkiterjesztésben az alaphatározatra vonatkoztatott érvek az első tárgyalásig megengedett keresetváltoztatások, de a felperesek tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő joga érdekében ezeket az érveket hivatalból is figyelembe kell venni. A Kp. 78.§ (4) bekezdése pedig azért nem releváns, mert a keresetkiterjesztésben megjelölt tények nem új tények, hanem az alperes eljárásának következményei, melyeket az alperes is ismert.
- [22] A módosító határozatot az Ákr. 115.§-ába ütközőnek tartották azzal, hogy eljárásjogi alapon legfeljebb a 120.§ alkalmazható, mert a perelhárító funkciójú Ákr. 115.§-nak a Kp. 81.§ (1) bekezdés g) pontjával van kapcsolódási pontja; az ügyfélre hátrányos módosítás csak az Ákr. 120.§-a alapján lehetséges, amit alátámaszt az Ákr. 115.§-ának 2024. január 1-től hatályos

módosítása is. Állították, hogy a módosító határozat a Tpv. 78/A.§ (7) bekezdés b) pontját is sérti, mert az alperes – figyelemmel a 2023. július 17-én kiadott online sajtóközleményre, valamint az alperes 2023. évi országgyűlési jelentésére is – valójában a keresetindítás tényét szankcionálta, ami joggal való visszaélés, sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét. A keresetindítás ugyanakkor a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig fennálló együttműködésre nem lehet kihatással; a módosító határozatban megjelölt uniós döntések nem relevánsak, azok egyes megállapításait az alperes kiragadva értelmezte. Hangsúlyozták, az alperes a megelőző eljárásban nem kifogásolta az engedékenység keretében tanúsított együttműködést.

- [23] Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt. Előadta, semmilyen konkrét információ nem állt rendelkezésre arról, hogy a Hajózni és a Dunai tagjai a jogsértés idején közeli hozzátartozók voltak. A fúziós közlemények továbbá nem jogszabályok, de azok is csak egyéb bizonyíték hiányában ismerik el nem függetlennek azokat a vállalkozásokat, amelyekben a közeli hozzátartozók irányítást biztosító szavazati joggal rendelkeznek; jogszabályi vélelem a hozzátartozók által külön irányított vállalkozások nem függetlenségéről azonban nincs. A Vállalkozáscsoport tagjai ehhez képest a közbeszerzési eljárásban maguk deklarálták a függetlenségüket, amelyről az irati bizonyítékok az első helyszíni kutatás iránti kérelemhez mellékelve voltak; a nem független mivoltukról is csak a versenyfelügyeleti eljárás előrehaladtával nyilatkoztak. A versenyfelügyeleti eljárást megalapozó tényeket a Tpv. 67.§ (2) bekezdésének megfelelően tisztázta, a helyszíni kutatásokhoz is konkrét jogsértést valószínűsített, „fishing expedition” nem történt. A végzés<sup>1</sup> is jogszerű volt, az a Tpv. 65/A.§ (4) bekezdéseire és a kérelemre vonatkozó indokolást tartalmazott, a helyszíni kutatást legitím célra engedélyezték, a magánszféra sérelmére és a Tpv. 64/A.§ (1) bekezdésére a felperesek alaptalanul hivatkoztak. A bejelentéses eljárás időtartamával összefüggően érdemre kiható jogszabálysértés nem történt, elévülési időn belül a versenyfelügyeleti eljárás megindítható volt, kifogást a felperesek a megelőző eljárásban nem nyújtottak be, iratbetekintési jogukat gyakorolhatták, a védekezéshez való joguk megsértését nem igazolták.
- [24] Előadta, hogy a módosító határozat eljárásjogi és anyagi jogi szempontból is jogszerű, a Kúria gyakorlata szerint az Ákr. 115.§-a nem köti a változtatás irányát a kereseti érveléshez, a módosító határozat meghozatalát követő jogszabályváltozás lényegtelen; irreleváns a sajtóközlemény és az engedékenységi kérelem benyújtásának ideje is, a módosító határozatban felhívott uniós döntések pedig nem minden részletében, hanem az absztrakció magasabb fokán, mint nagyon hasonló esetek támasztják alá döntést.
- [25] Észrevételezte, hogy elsőként a keresetkiterjesztésben, de az alaphatározatra vonatkozóan tett egyes vitatások – így azok, amik az első helyszíni kutatáson történt jogszabálysértésekre, a második kutatás jegyzőkönyvére és a végzés<sup>2</sup> jogellenességére vonatkoztak – a keresetlevélben nem szereplő új megtámadási irány miatt ütköznek a Kp. 43.§ (1) bekezdésének második mondatába, míg az utólagos engedélyezésre vonatkozó érvelés azáltal, hogy az a keresetlevélben szereplő jogsérelem indokaihoz képest új szempont bevezetésével új irányt adna a pernek. Utóbbi tárgykörhöz érdemben hangsúlyozta, utólagos engedélyre nem volt szükség, mert az első helyszíni kutatáson feltárt bizonyítékok szorosan kapcsolódtak a versenyfelügyeleti eljárás tárgyához. Álláspontja szerint a keresetkiterjesztés tilalmába ütköző keresetrészek, valamint a végzés<sup>1</sup> indokolásának hiányosságára vonatkozó egyes keresetrészek a Kp. 78.§ (4) bekezdésébe is ütköznek.

### **Az elsőfokú bíróság ítélete, a Kúria végzése és a felek új eljárásban tett nyilatkozatai**

- [26] A bíróság a 105.K.701.726/2023/39. számú ítéletében a módosító határozatot megsemmisítette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy az alaphatározat nem jogszabálysértő, mert a fúziós közleményeknek kötőereje nincs, a Tptv. 15.§-ának alkalmazásában a házasság önmagában nem alapoz meg irányítási viszonyt a házastársak által irányított vállalkozások között, a versenyfelügyeleti eljárás indításakor nem álltak rendelkezésre kétséget kizáró bizonyítékok a Vállalkozáscsoport irányítási viszonyairól, vélt házasságra bizonyítást folytatni nem kellett, az első helyszíni kutatás iránti kérelemben nem volt vélelem a Tptv. 15.§-át érintő körülményről, az ügyindító végzés és a helyszíni kutatás iránti kérelem nem volt hiányos, a végzés1 és a végzés2 jogszerűsége a perben nem vizsgálható, az e végzésekre vonatkozó kereseti érvek ezért irrelevánsak; az ügy érdemére kiható eljárási határidő túllépés nem történt, a felperesek védekezéshez való joga nem sérült, egyes kiterjesztett kereseti vitatások pedig a Kp. 78.§ (4) bekezdésébe ütköztek.
- [27] A módosító határozat vonatkozásában a bíróság többek között megállapította, jogszabály nem zárta ki a felperesek terhére való módosítást, azonban a keresetlevél tartalma a Tptv. 78/A.§ (7) bekezdése szempontjából nem releváns, mert az engedékenységi érdekében együttműködni az alperessel nem a közigazgatási perben, hanem a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig kell; az engedékenységi kérelem és az azt követő nyilatkozat közötti ellentmondás már a versenyfelügyeleti eljárásban is felmerült és tisztázódott, a keresetlevélnek a módosító határozatban értékelt részei a felperes perben ismertetett gondolatmenetbe illeszkedtek.
- [28] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érintette, az alperes módosító határozatát megsemmisítő rendelkezését hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította. A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 500.000 – 500.000 forintban állapította meg. Indokolása szerint a felülvizsgálati kérelem kereteire tekintettel nem lehetett állást foglalni arról, hogy a keresetlevél alapján való döntésmódosítás történhet-e jogszerűen a felperesek terhére. Az engedékenységi politika általános céljaira és a módosító határozatban hivatkozott közösségi jogforrásokra hivatkozva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett és megsértette a Kp. 85. § (2) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes a felperesek perbeli nyilatkozatát tekintette a versenyfelügyeleti eljárásban tett olyan kizárólagos nyilatkozatnak, amelyre a módosító határozatát alapíthatta, mert a felperesek az eljárás jogszerűségét, az általuk szolgáltatott bizonyítékok felhasználhatóságát már a versenyfelügyeleti eljárásban is vitatták, de az, hogy mindezt az alperes nem az engedékenységi nyilatkozat kirekesztéseként értékelte (mely által az alaphatározat hiányos lett) „a felperesek azon megtévesztő magatartásából adódott, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során látszólag úgy tettek, mintha a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig a törvény által megkívánt módon együttműködnének, vizsgálói kérdésre kifejezetten azt válaszolták, hogy az észrevételük az engedékenységi kérelmüket nem érinti. Azonban a keresetlevelük 3.8.4. és a 3.8.7. pontokban már olyan érvelést tartalmaz, amely szerint - eltérve a vizsgálói kérdésre adott választól - maga az engedékenységi kérelmük sem használható fel bizonyítékként. A keresetlevél alapján vált nyilvánvalóvá, hogy valójában az általuk szolgáltatott bizonyítékokat semmissé kívánták tenni.” A Kúria összességében megállapította, hogy a felperesek az együttműködést az engedékenységi érdekében csak színlelték a versenyfelügyeleti eljárásban, ami a keresetlevél alapján vált csak az alperes számára felismerhetővé; az alperes a módosító határozattal nem új

körülményt értékelt, hanem számára kötelező módon „a versenyfelügyeleti tárgyaláson tett felperesi előadást vonta vizsgálata körébe, mert ezt korábban elmulasztotta.”

- [29] Az új eljárásra adott iránymutatás szerint „a Kp. 85. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel kell állást foglalni a módosító határozat jogszerűségéről azzal, hogy a keresetlevélben tett nyilatkozatok alapján az alperes köteles volt a versenyfelügyeleti tárgyaláson már előadott felperesi észrevételt annak valódi tartalma alapján értékelni a Tpv. 78. § (7) bekezdés b) pontja szerinti együttműködésnek való megfelelés vizsgálata körében. Az elsőfokú ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részeire a megismételt eljárás nem terjed ki”.
- [30] A felperesek az új eljárásban keresetüket fenntartva előadták, hogy a Kúria nem foglalt állást arról, hogy a felperesek jóhiszeműek voltak-e, ennek megítélése álláspontjuk szerint továbbra is a perbírószágra tartozik. Nyilatkozatuk szerint a Kúria végzésével szemben jogegységi panasz eljárást kezdeményeztek.
- [31] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, a Kúria a jóhiszeműség kérdését is eldöntötte, mely a végzés elvi tartalmából is kitűnik.

#### **A bíróság döntése és annak jogi indokai**

- [32] A kereset alaptalan.
- [33] A bíróság a módosított alaphatározat jogszerűségét a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdései értelmében a kereseti kérelemhez kötötten, a Kúria végzésének indokolása és az új eljárásra adott iránymutatás – melyben a Tpv. 78. § (7) bekezdésének b) pontja alatt a bíróság a 78/A. § (7) bekezdés b) pontját értette – figyelembevételével vizsgálta.
- [34] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletének kereset elutasító részét – melynek indokolása sommásan a fenti [26], részletesen a 105.K.701.726/2023/39. számú ítélet [28]-[39] bekezdéseiben található – nem érintette, az elsőfokú ítélet e része ezért ítélt dolog. Az új eljárás tárgya kizárólag a módosító határozat jogszerűsége volt.
- [35] A Kúria a végzésében egyrészt leszögezte, hogy a keresetlevél alapján a felperesek terhére történt döntésmódosítás jogszerűsége önálló jogkérdésként nem volt vizsgálható, majd a Kp. 85. § (2) bekezdését sértő elsőfokú ítélezést és a következőket egyértelműen megállapította: a felperesek a megelőző eljárásban csak színlelték, hogy a kért engedékenység érdekében a Tpv. 78/A. § (7) bekezdésében meghatározott módon (jóhiszeműen, teljes mértékben és folyamatosan) együttműködnek az alperessel, majd miután e színlelést a keresetlevélből az alperes észlelte, köteles volt a felperesek versenyfelügyeleti tárgyaláson tett nyilatkozatát valódi tartalma alapján értékelni, mivel ezt korábban elmulasztotta.
- [36] A Kúria végzésének indokolásában az e körben lényeges megállapításokat a [49]-[54], továbbá az [56] bekezdések tartalmazzák, szó szerint: „[49] Az elsőfokú bíróság az ítélete [40] bekezdésében helyesen foglalta el azt az álláspontot, hogy a Tpv. által megkövetelt együttműködésnek a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig kell tartania. Az alperes által az értékelhető az engedékenység alkalmazása körében, hogy a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig tanúsították-e a felperesek a törvényben előírt jóhiszemű, teljeskörű és folyamatos együttműködést. [50] A Kp. 85. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a

bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. [51] Az elsőfokú bíróság tévedett az ítélete [40] bekezdésében és megsértette a Kp. 85. § (2) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes a felperesek perbeli nyilatkozatát tekintette a versenyfelügyeleti eljárásban tett olyan kizárólagos nyilatkozatnak, amelyre a módosító határozatát alapíthatta. [52] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felpereseknek az az észrevétele, amely szerint kétségbe vonják az eljárás jogszerűségét, az általuk szolgáltatott bizonyítékok felhasználhatóságát, már a versenyfelügyeleti tárgyaláson elhangzott, az a versenyfelügyeleti tárgyalásról készült hangfelvételen szerepel. Azonban az alperes az észrevételt, kizárólag az első helyszíni kutatást engedélyező végzés jogszerűtlenségére vonatkozó szűkebb körben – a Tpv. 64. § (1) bekezdésébe ütköző bizonyítékfelhasználásra vonatkozó érvelés vonatkozásában – az „Eljárási kérdések” körében értékelte, amely értékelés nem tért ki az engedékenységi nyilatkozat, mint bizonyíték kirekesztésének kérdésére. [53] Mindez a határozati hiányosság a felperesek azon megtévesztő magatartásából adódott, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során látszólag úgy tettek, mintha a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig a törvény által megkívánt módon együttműködnének, vizsgálói kérdésre kifejezetten azt válaszolták, hogy az észrevételük az engedékenységi kérelmüket nem érinti. Azonban a keresetlevelük 3.8.4. és a 3.8.7. pontokban már olyan érvelést tartalmaz, amely szerint - eltérve a vizsgálói kérdésre adott választól - maga az engedékenységi kérelmük sem használható fel bizonyítékként. A keresetlevél alapján vált nyilvánvalóvá, hogy valójában az általuk szolgáltatott bizonyítékokat semmissé kívánták tenni. [54] A Kúria rámutat arra, hogy az engedékenység feltétele a jogsértő magatartást pontosan és részletesen feltáró, azt jogsértőnek minősítő és a jogsértésben való részvételt kifejezetten elismerő nyilatkozat. Ha azonban az eljárás alá vont a későbbiekben olyan nyilatkozatot tesz, amellyel az eljárás jogszerűségét, az általa elismert jogsértést és az általa szolgáltatott bizonyítékok jelentőségét, bizonyító erejét kétségessé teszi, lényegében annullálatni kívánja, úgy ez nem tekinthető a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában megkövetelt jóhiszemű, teljes körű és valódi együttműködésnek. A jogsértést és az általa beadott bizonyítékok felhasználhatóságát vitató álláspont ugyanis szöges ellentétben áll az engedékenység jogpolitikai céljával, hiszen annak pont a kartell hatékony és koncentrált ügyintézés keretében történő feltárása a lényege. /.../ [56] Ha az engedékenység kedvezményében részesített vállalkozás csak színleli a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontja szerinti együttműködést, majd a versenyfelügyeleti eljárás eredményeként meghozott határozattal szembeni keresetlevelében tett nyilatkozatok alapján válik mindez az alperes számára felismerhetővé, akkor az alperesnek az eljárásában értékelni elmulasztott körülményt kötelessége értékelni. Az alperes nem új tény, körülményt értékelt, hanem a versenyfelügyeleti tárgyaláson tett felperesi előadást vonta vizsgálata körébe, mert ezt korábban elmulasztotta.”

- [37] A fentiek alapján a módosító határozat az azt vitató (és a megismételt elsőfokú eljárásban figyelembe vehető) kiterjesztett kereset alapján nem lehetett jogszabálysértő. A felperesek iratellenesen állították, hogy a jóhiszeműség kérdésében a Kúria nem foglalt állást, hiszen a végzés fent idézett [54] bekezdése – mely bekezdés nyilvánvalóan a felperesekre vonatkozik – kifejezetten nevesíti a jóhiszeműséget, melynek a felperesek magatartása nem felelt meg. Eltekintve attól, hogy a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek eleve együttesen kell fennállni ahhoz, hogy az engedékenységi kérelem teljesíthető legyen, a felperesek jóhiszemű magatartásának megállapítását önmagában kizárja az is, hogy a Kúria a felperesek magatartását következetesen, a végzés [48], [56] bekezdéseiben, valamint a döntés elvi tartalmában is színlelt együttműködésnek minősítette. Együttműködést pedig jóhiszeműen színlelni fogalmilag lehetetlen.

- [38] A felperesek állították, de igazolni nem tudták, hogy a Kúria végzésével szemben olyan jogorvoslatot kezdeményeztek, amelynek befejezése az új elsőfokú peres eljárásnak előkérdése lehetne, az eljárás felfüggesztésének lehetősége ezért nem merülhetett fel.
- [39] A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a kereset a Kúria végzése alapján elbírálandó részben is alaptalan volt, ezért a keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján e körben (a Kúria végzésével nem érintett eljárási határidők tekintetében korábban már a c) pont alapján is) elutasította.
- [40] A kamarai jogtanácsos által képviselt alperesnek az elsőfokú eljárásban felmerült perköltségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján felperesenként 250.000 forintban állapította meg a bíróság, melynek a felülvizsgálati eljárás ugyanennyivel megnövelt összegének megtérítésére a Pp. 83.§ (1) bekezdése és 87.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket. Az IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján számított munkadíjat a bíróság a 3.§ (6) bekezdése alapján a felére mérsékelte, mert ez áll arányban az ügy komplexitásával és a perben kifejtett jogi képviseleti tevékenységgel.
- [41] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§ (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, a 42.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a 45/A.§ (2) bekezdése szerint a felperesenként 5.000.000 forint illetékalap után számított fejenként 300.000 forint kereseti illeték megfizetésére a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján külön-külön kötelezte a felpereseket.
- [42] A teljesítési határidő a Pp. 358.§ (2) bekezdésére figyelemmel, az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul, a teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.
- [43] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99.§ (1) bekezdés alapján nincs helye.

Budapest, 2025. április 24.

dr. Barsi-Fodor Bea s. k.  
a tanács elnöke

dr. Huber Gábor s. k.  
előadó bíró

dr. Nagy Péter s. k.  
bíró